

er til Stede. — Fordringer paa en Sparekasse ifølge Sparekassebog eller af nogen som helst anden Art, som er erhvervede ved Overdragelse, efter at Sparekassens Virksomhed er standset, kan ikke benyttes til Modregning mod Sparekassens Krav. — Hvis en Sparekasse *ophører* med sin Virksomhed, og der i dens Vedtægt intet er foreskrevet om Anvendelsen af det tilbageværende Overskud, eller om, hvem der herom har at træffe Bestemmelse, tilkommer det Handelsministeren, efter indhentet Erklæring fra Sparekassens hidtilværende Bestyrelse, at bestemme, til Fordel for hvilke almengavnligge Formaal i den Kreds, for hvilken Sparekassen er stiftet, Overskuddet bliver at anvende. — Hvis en Sparekassebog eller et af en Sparekasse udstedt Indlaans- eller Modtagelsesbevis er *bortkommet*, er Sparekassens Bestyrelse berettiget til ved en 3 Gange efter hinanden i Statstidenden samt i et eller flere stedlige Dagblade indrykket Bekendtgørelse med 12 Ugers Varsel at indkalde Ihændehaveren og, hvis ingen melder sig inden Fristens Udløb, at udbetale Sparekassebogens eller Bevisets Paalydende til den, hvem Beløbet efter Sparekassens Bøger tilkommer. — De Banker, der i Henhold til Sparekasseloven af 28. Maj 1880 er berettigede til at drive Sparekassens virksomhed, skal i Løbet af 10 Aar efter Lovens Ikrafttræden afvikle deres Sparekasseseftdeling. De maa i Afviklingstiden ikke udstede Sparekassébøger, og de er ikke berettigede til at offentliggøre, at de modtager Indskud „paa Sparekassetilkaar“.

Dersom en Sparekasses Bestyrelse eller Revisorer undlader i rette Tid at efterkomme de Forpligtelser, der er foreskrevne i Vedtægten eller i nærværende Lov eller som Følge af Generalforsamlingens Beslutninger eller Sparekassenspektørens Kendelser, skal Handelsministeren efter Sparekassenspektørens Indstilling kunne paalægge de forsømmelige under en daglig eller ugentlig Bøde at opfylde deres Pligt. Ligesom Medlemmer af Sparekassernes Bestyrelse er undergivne Ansvar til *Straf* og *Erstatning* efter Lovgivningens almindelige Regler for Tab, som de paafører Kassen eller Sparerne med Forsæt eller ved pligtstridig Forsømmelse, saaledes vil de navnlig i Tilfælde af Sparekassens Konkurs være undergivne Ansvar efter Straffelovens § 262, jfr. Lov Nr. 98 af 10. Maj 1912 § 7, for saa vidt Uordener af den der nævnte Art med Hensyn til Bogføring og Regnskabsaflæggelse kan tilregnes dem alle eller enkelte af dem. Medlemmer af en Sparekasses Bestyrelse, der har gjort sig skyldige i Besvigelse eller grov Uorden overfor Sparekassen, kan af Handelsministeren forlanges sat under Tiltale. Revisorer, der gør sig skyldige i grov Forsømmelse, kan af Handelsministeren efter Indstilling af Sparekassenspektøren afskediges. Overtrædelse af Bestemmelserne om Spare-